

Arrest

nr. 348 268 van 9 juni 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat AUNDU BOLABIKA
August Reyerslaan 106
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 27 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 september 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 maart 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. VAN OVERBERGHE *loco* advocaat AUNDU BOLABIKA.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten.

Op 24 november 2023 dient verzoekster een verzoek om internationale bescherming in.

Op 26 augustus 2025 wordt verzoekster gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 26 september 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten. U bent geboren op 18 augustus 1979 in Maquela do Zombo. Sinds uw kinderjaren woonde u in Mabor in Luanda. In september 2021 verhuisde u naar Cacucaco. U ging naar school tot de 11de graad en was werkzaam als verkoopster. U en uw echtgenoot hadden samen een business.

Uw man was lid van UNITA, was sponsor en hielp met allerlei zaken voor de partij. In augustus 2020 verloren jullie één van jullie drie kraampjes op de markt. Op 14 september 2021 drongen drie mannen jullie huis binnen, haalden alles overhoop en randden uw dochter L.B.K. (OV: 10.XXX.XXX/CG: 25/XXXXXX) aan. Uw man kreeg de boodschap om UNITA te verlaten. Op 7 en 17 juni 2023 organiseerde uw man twee kleine betogingen tegen de gestegen brandstofprijzen. Na de betoging op 7 juni werd uw man een eerste keer gearresteerd en gemarteld. U kon hem na een nacht ophalen in het ziekenhuis. Uw man werd een tweede keer gearresteerd op 25 juni 2023 waarbij hij 20 uur werd vastgehouden. Uw man werd een derde keer gearresteerd, na 25 juni 2023 en meegenomen naar een vuilnisbelt, waar leden van de MPLA hem wouden doden. Hij kon ontsnappen. Na 25 juni 2023 werd u tegengehouden door de politie op de markt en diende u uw documenten te tonen.

U verliet Angola in 2023 met uw eigen paspoort. U verbleef drie maanden in Portugal, waarna u op 20 november 2023 doorreisde naar België en op 24 november 2023 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Bij terugkeer naar Angola vreest u gedood te worden door de politie van MPLA, omdat uw man actief was voor UNITA.

In België wordt u vergezeld door uw vier minderjarige kinderen M.K., Ma.D.B.K., Da.B.K. en D.T.B.K.. In hun hoofde vreest u eveneens dat ze zullen gedood worden omwille van wat er met u gebeurd is.

Ter staving van uw asielmotieven legt u volgende documenten neer: de gegevenspagina van uw eigen paspoort, en dat van uw zoon Da. en uw twee dochters M. en Ma., L. haar identiteitskaart, uw huwelijksakte, de achterkant van uw Angolese identiteitskaart, vijf foto's met betrekking tot UNITA, de UNITA lidkaarten van u en uw man, 13 documenten met betrekking tot uw gezondheid en het inschrijvingsbewijs van Da. en Ma. op school.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Bij terugkeer naar Angola vreest u gedood te worden door de politie van MPLA, omdat uw man actief was voor UNITA (zie notities persoonlijk onderhoud d.d. 26.08.2025, hierna CGVS, p.12). Aangezien de vervolgingsfeiten die gepleegd zouden zijn tegenover u in essentie gelinkt zijn aan de problemen van uw dochter, kunnen jullie verklaringen niet los gezien worden van elkaar. De (on)geloofwaardigheid van het ene relaas versterkt die van het andere. Beide verklaringen en gehoorverslagen werden dan ook betrokken bij de weigeringsbeslissing genomen in het kader van uw eigen procedure en die van uw dochter (B.K.L., CG 25XXXXXX).

1. Uw vrees voor de MPLA, de autoriteiten van uw land, wordt ondermijnd door de vaststelling dat u reisde met uw eigen paspoort.

• U verliet Angola in 2023 met het vliegtuig en uw eigen paspoort (CGVS, p.12).

2. Uw verklaringen met betrekking tot uw reisdocumenten zijn niet geloofwaardig. Dit doet vermoeden dat u uw paspoort achterhoudt voor de Belgische asielinstanties omdat dit mogelijks informatie (bijvoorbeeld in- en uitreisstempels) bevat die niet strookt met uw verklaringen.

• U stelt tijdens uw reisweg geholpen te zijn door mevrouw V., van wie u echter de volledige naam niet kent, noch beschikt u over haar gegevens (CGVS, p.4,14).

• U stelt uw paspoort te hebben verloren in haar auto, maar kan het niet terugvragen omdat u geen contactgegevens van haar hebt (CGVS, p.14). U stelde een kopie te hebben overgemaakt aan uw advocaat, maar weet niet of die al werd overgemaakt aan het CGVS (CGVS, p.14).

• U deed geen aangifte van verlies van uw paspoort (CGVS, p.13).

• U kent de naam niet van de persoon die uw minderjarige zoon D. naar België bracht, omdat uw man zijn reis heeft geregeld (CGVS, p.15). Het is weinig geloofwaardig dat u hierover geen informatie zou hebben.

3. Uw echtgenoot bevond zich tot in juli 2025 in Angola, terwijl zijn politieke activiteiten de oorzaak van jullie problemen zouden zijn.

• U vermoedt dat jullie één van de drie kraampjes verloren op de markt, omdat uw man zich niet bij MPLA wou aansluiten. Jullie werden 's nachts overvallen, omdat uw man werd verzocht om te stoppen met zijn

politieke activiteiten. Uw man werd drie keer gearresteerd (CGVS, p.10-11). Uw man bevond zich echter tot aan juli 2025 nog in Angola (CGVS, p.7).

- De manifestatie die hij organiseerde op 7 juni 2023 is volgens u de aanleiding voor zijn vertrek uit Angola, wat betekent dat hij hierna nog **twee jaar in Angola verbleef** (CGVS, p.10).
- U stelt dat uw man actief was voor UNITA tot aan zijn vertrek uit Angola (CGVS, p.18).
- U kan bovendien geen afdoende verklaring geven op de vraag waarom uw man achterbleef in Angola, terwijl zijn activiteiten en zijn vervolgingsfeiten de aanleiding tot uw vertrek waren (CGVS, p.18).

4. U bent er niet in geslaagd aannemelijk te maken dat uw familie in het vizier liep omwille van de UNITA activiteiten van uw man.

- U spreekt over een document van de MPLA dat uw man weigerde te ondertekenen als oorzaak van jullie problemen (CGVS, p.10). U kan echter niet concretiseren wanneer dit zich voordeed, maar denkt dat het tijdens Covid 2020 was. U stelt tegelijk echter dat jullie tijdens de manifestatie van de brandstofprijzen dit document moesten ondertekenen, wat in 2023 was en dus drie jaar na Covid (CGVS, p.15).
- U kan niet concretiseren wie van de MPLA wou dat uw man zich bij hun partij aansloot en spreekt over een vergadering met allemaal activisten waarbij een document rondging. U dan gevraagd of de MPLA specifiek naar uw man op zoek was om zich aan te sluiten stelt u van niet (CGVS, p.15-16). U dan gevraagd waarom u denkt dat de sluiting van jullie kraam gelinkt is aan uw man die dit document niet wou ondertekenen, weet u het niet (CGVS, p.16).
- Het CGVS stelt vast dat u niet kan aantonen dat de sluiting van jullie kraam gelinkt zou zijn aan de UNITA activiteiten van uw man en dat u **niet kan aantonen dat specifiek uw man in het vizier van de MPLA zou lopen**.
- Bovendien linkt u de gebeurtenis op 14 september 2021 (het binnendringen in uw huis) aan de twee manifestaties op 7 en 17 juni 2023 die uw man organiseerde, terwijl deze gebeurtenis zich afspeelt **twee jaar voor** de effectieve manifestaties (CGVS, p.17).

5. U bent niet op de hoogte van de situatie van uw familie nadat u uit Angola vertrok. Nochtans stonden jullie nog met elkaar in contact en had u zich terdege kunnen informeren over hun situatie (NPO L., p.10). Indien jullie risico op vervolging liepen kan van u verwacht worden dat u zich hier terdege over informeerde.

- U weet niet wanneer uw dochter L. uit Angola vertrok (CGVS, p.8).
- U informeerde u niet naar de stand van zaken in verband met jullie problemen (CGVS, p.10).
- U stelt met uw man niet te hebben gepraat over wat de aanleiding was voor zijn vertrek in juli 2025, wat eveneens wijst op een gebrek aan interesse van uw kant (CGVS, p.18).
- U stelt aan het begin van het onderhoud dat uw man samen met uw dochter L. en uw zoon D. tot aan zijn vertrek uit Angola in Luanda verbleef (CGVS, p.8). Aan het eind van het onderhoud stelt u dat uw man echter naar de provincies vluchtte, maar weet u niet wat de aanleiding hiertoe was of wanneer hij dit deed (CGVS, p.18).

6. U bent er niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u tot op heden in het vizier zou lopen van de Angolese autoriteiten.

- U gevraagd naar uw persoonlijke vervolgingsfeiten spreekt u over één gebeurtenis waarbij de politie om uw documenten vroeg en aan u begon te trekken. Doordat de menigte tussen kwam, lieten ze u gaan (CGVS, p.11-12). U brengt verder geen individuele feiten aan buiten de situatie op 14 september 2021 (zie infra) en verwijst louter naar de gebeurtenissen met uw echtgenoot.
- Jullie hadden geen problemen met de autoriteiten tussen de gebeurtenis op 14 september 2021 en de arrestatie van uw man bij de massabetogingen in juni 2023 (CGVS, p.18). In juni 2023 vonden er bij de betogingen heel wat arrestaties plaats en u maakt het niet aannemelijk dat specifiek uw man daar in het vizier liep. Deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier.

7. Uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS komen niet overeen.

- Tijdens uw interview op de DVZ verklaart u dat u, uw man en uw zoon bedreigd werden. Uw kind werd achtervolgd tot op school en werd ziek tijdens zijn studies. Jullie sliepen in de kerk. Uw man ging naar een UNITA vergadering waarna hij verdween (zie CGVS-vragenlijst d.d. 23.06.2025, vraag 5). Dit zijn allemaal gebeurtenissen waar u niets over vermeld op het CGVS en u vermeldt nergens een verblijf bij de kerk wanneer u naar uw verblijf- en woonplaatsen werd gevraagd (CGVS, p.10-11, 4-5).

8. Uw verklaringen zijn strijdig aan de verklaringen van uw dochter.

- U spreekt over één aanval op jullie huis in Mabor, op 14 september 2021 (CGVS, p.10). Uw dochter spreekt over twee aanvallen op jullie huis in Mabor, op 1 juni 2021 en 14 september 2021 (NPO L., p.11).
- U verklaart dat er drie mannen aanwezig waren tijdens de aanval van 14 september 2021, terwijl uw dochter verklaart dat er tien mannen jullie huis binnendrongen (CGVS, p.10; NPO L., p.13).
- U verklaart dat u diezelfde nacht van de aanval op 14 september 2021 bloedingen kreeg en dat uw man u naar het ziekenhuis bracht, terwijl uw dochter verklaart dat u pas een paar dagen later bloedingen kreeg (CGVS, p.11; NPO L., p.14).
- U verklaart dat uw man kon ontsnappen van zijn executie door de kogels te ontduiken en zich te verschansen tussen het vuil, terwijl uw dochter verklaart dat hij in elkaar werd geslagen en levensloos op de grond bleef liggen waardoor ze hem voor dood aannamen (CGVS, p.11; NPO L., p.18).

- U stelt dat uw man na uw vertrek nog twee jaar in Cacucaco bleef wonen, samen met uw dochter L. en uw zoon D. (CGVS, p.8). Uw dochter verklaart dat uw man sedert eind 2023 naar de provincie vluchtte (NPO L., p.6).
- U geeft als oorzaak van het verlies van jullie kraampje het document van de MPLA dat uw man niet wou ondertekenen, terwijl uw dochter hier helemaal niets over vermeld (CGVS, p.10; NPO L., p.10-11).
- U verklaart dat u in november 2023 reeds drie maanden in Portugal was, wat betekent dat u in augustus 2023 Angola zou hebben verlaten (CGVS, p.12). Uw dochter verklaart echter dat u pas eind 2023 Angola verliet (NPO L., p.6).

9. De door u neergelegde documenten zijn niet in staat bovenstaande appreciatie te wijzigen.

- Op 19 september 2025 maakte u een kopie over van enkel de gegevenspagina van uw eigen paspoort, die van Da., M. en Ma.. Dit bevestigt eerder bovenstaande vaststellingen, aangezien u enkel een kopie neerlegt van de gegevenspagina, maar niet van de andere pagina's uit uw paspoort.
- De identiteitskaart van L. kan een ondersteuning van haar identiteit en nationaliteit betekenen, maar verandert niets aan bovenstaande vaststellingen.
- Uw huwelijksakte kan louter een ondersteuning van uw huwelijk met T.K. betekenen.
- De achterkant van uw Angolese identiteitskaart ondersteunt louter uw verklaringen over uw identiteit.
- De UNITA lidkaarten van u en uw man ondersteunen louter uw verklaringen dat uw familie UNITA aanhing.
- De vijf foto's van u en uw man in het UNITA kantoor toont enkel aan dat jullie enige affiniteit met de partij vertonen. Deze geven echter geen context over welke rol jullie uitoefenden bij UNITA of in welke mate jullie betrokken waren.
- De 13 documenten met betrekking tot uw gezondheid hebben geen betrekking tot de gebeurtenissen in Angola.
- De twee documenten van het Rode Kruis hebben betrekking op de schoolactiviteiten van uw zoon Da. en uw dochter Ma..

Aangezien de vrees van uw vier minderjarige kinderen onlosmakelijk verbonden is aan uw eigen vrees, gelden bovenstaande vaststelling eveneens in hun hoofde.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 28 augustus 2025. U maakte echter geen opmerkingen over binnen de voorziene termijn. Op 19 september 2025 maakte u via uw advocaat een mail over waarin wordt gevraagd begrip te tonen met betrekking tot de termijn van acht werkdagen, omdat u nog wacht op de vertaling Nederlands – Portugees van het gehoorverslag. Er bestaan echter verschillende mogelijkheden om een vertaling te bekomen, het is aan u om een optie te kiezen waarbij de voorziene termijn in acht genomen kan worden. Op heden, na bijna het dubbele van de in de wet voorziene periode om opmerkingen te maken, mocht het CGVS nog geen opmerkingen ontvangen. Sowieso kan u eventuele opmerkingen nog aanbrengen in de beroepsprocedure.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van de artikelen 1 tot 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van "de algemene rechtsprincipes".

2.2. Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoekster vraagt in hoofddorde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

2.3. Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift medische documenten (stuk 3).

3. De aanvullende nota's

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) ontvangt vanwege verzoekster een bundel niet-vertaalde stukken.

3.2. Ter terechtzitting legt verzoekster samen met een aanvullende nota een medisch document neer.

4. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een *daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1. Verzoekster verklaart dat zij in Angola werd mishandeld, dat zij vreest besneden te worden en dat Angola geen veilig land is. Voor de samenvatting van verzoeksters vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoekster niet wordt betwist.

6.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan verzoeksters vluchtrelaas. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden als volgt:

“Bij terugkeer naar Angola vreest u gedood te worden door de politie van MPLA, omdat uw man actief was voor UNITA (zie notities persoonlijk onderhoud d.d. 26.08.2025, hierna CGVS, p.12). Aangezien de vervolgingsfeiten die gepleegd zouden zijn tegenover u in essentie gelinkt zijn aan de problemen van uw dochter, kunnen jullie verklaringen niet los gezien worden van elkaar. De (on)geloofwaardigheid van het ene relaas versterkt die van het andere. Beide verklaringen en gehoorverslagen werden dan ook betrokken bij de weigeringsbeslissing genomen in het kader van uw eigen procedure en die van uw dochter (B.K.L., CG 25XXXXXX).

1. Uw vrees voor de MPLA, de autoriteiten van uw land, wordt ondermijnd door de vaststelling dat u reisde met uw eigen paspoort.

• *U verliet Angola in 2023 met het vliegtuig en uw eigen paspoort (CGVS, p.12).*

2. Uw verklaringen met betrekking tot uw reisdocumenten zijn niet geloofwaardig. Dit doet vermoeden dat u uw paspoort achterhoudt voor de Belgische asielinstanties omdat dit mogelijks informatie (bijvoorbeeld in- en uitreisstempels) bevat die niet strookt met uw verklaringen.

• *U stelt tijdens uw reisweg geholpen te zijn door mevrouw V., van wie u echter de volledige naam niet kent, noch beschikt u over haar gegevens (CGVS, p.4,14).*

• *U stelt uw paspoort te hebben verloren in haar auto, maar kan het niet terugvragen omdat u geen contactgegevens van haar hebt (CGVS, p.14). U stelde een kopie te hebben overgemaakt aan uw advocaat, maar weet niet of die al werd overgemaakt aan het CGVS (CGVS, p.14).*

• *U deed geen aangifte van verlies van uw paspoort (CGVS, p.13).*

• *U kent de naam niet van de persoon die uw minderjarige zoon D. naar België bracht, omdat uw man zijn reis heeft geregeld (CGVS, p.15). Het is weinig geloofwaardig dat u hierover geen informatie zou hebben.*

3. Uw echtgenoot bevond zich tot in juli 2025 in Angola, terwijl zijn politieke activiteiten de oorzaak van jullie problemen zouden zijn.

• *U vermoedt dat jullie één van de drie kraampjes verloren op de markt, omdat uw man zich niet bij MPLA wou aansluiten. Jullie werden 's nachts overvallen, omdat uw man werd verzocht om te stoppen met zijn*

politieke activiteiten. Uw man werd drie keer gearresteerd (CGVS, p.10-11). Uw man bevond zich echter tot aan juli 2025 nog in Angola (CGVS, p.7).

- De manifestatie die hij organiseerde op 7 juni 2023 is volgens u de aanleiding voor zijn vertrek uit Angola, wat betekent dat hij hierna nog **twee jaar in Angola verbleef** (CGVS, p.10).
- U stelt dat uw man actief was voor UNITA tot aan zijn vertrek uit Angola (CGVS, p.18).
- U kan bovendien geen afdoende verklaring geven op de vraag waarom uw man achterbleef in Angola, terwijl zijn activiteiten en zijn vervolgingsfeiten de aanleiding tot uw vertrek waren (CGVS, p.18).

4. U bent er niet in geslaagd aannemelijk te maken dat uw familie in het vizier liep omwille van de UNITA activiteiten van uw man.

- U spreekt over een document van de MPLA dat uw man weigerde te ondertekenen als oorzaak van jullie problemen (CGVS, p.10). U kan echter niet concretiseren wanneer dit zich voordeed, maar denkt dat het tijdens Covid 2020 was. U stelt tegelijk echter dat jullie tijdens de manifestatie van de brandstofprijzen dit document moesten ondertekenen, wat in 2023 was en dus drie jaar na Covid (CGVS, p.15).
- U kan niet concretiseren wie van de MPLA wou dat uw man zich bij hun partij aansloot en spreekt over een vergadering met allemaal activisten waarbij een document rondging. U dan gevraagd of de MPLA specifiek naar uw man op zoek was om zich aan te sluiten stelt u van niet (CGVS, p.15-16). U dan gevraagd waarom u denkt dat de sluiting van jullie kraam gelinkt is aan uw man die dit document niet wou ondertekenen, weet u het niet (CGVS, p.16).
- Het CGVS stelt vast dat u niet kan aantonen dat de sluiting van jullie kraam gelinkt zou zijn aan de UNITA activiteiten van uw man en dat u **niet kan aantonen dat specifiek uw man in het vizier van de MPLA zou lopen**.
- Bovendien linkt u de gebeurtenis op 14 september 2021 (het binnendringen in uw huis) aan de twee manifestaties op 7 en 17 juni 2023 die uw man organiseerde, terwijl deze gebeurtenis zich afspeelt **twee jaar voor** de effectieve manifestaties (CGVS, p.17).

5. U bent niet op de hoogte van de situatie van uw familie nadat u uit Angola vertrok. Nochtans stonden jullie nog met elkaar in contact en had u zich terdege kunnen informeren over hun situatie (NPO L., p.10). Indien jullie risico op vervolging liepen kan van u verwacht worden dat u zich hier terdege over informeerde.

- U weet niet wanneer uw dochter L. uit Angola vertrok (CGVS, p.8).
- U informeerde u niet naar de stand van zaken in verband met jullie problemen (CGVS, p.10).
- U stelt met uw man niet te hebben gepraat over wat de aanleiding was voor zijn vertrek in juli 2025, wat eveneens wijst op een gebrek aan interesse van uw kant (CGVS, p.18).
- U stelt aan het begin van het onderhoud dat uw man samen met uw dochter L. en uw zoon D. tot aan zijn vertrek uit Angola in Luanda verbleef (CGVS, p.8). Aan het eind van het onderhoud stelt u dat uw man echter naar de provincies vluchtte, maar weet u niet wat de aanleiding hiertoe was of wanneer hij dit deed (CGVS, p.18).

6. U bent er niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u tot op heden in het vizier zou lopen van de Angolese autoriteiten.

- U gevraagd naar uw persoonlijke vervolgingsfeiten spreekt u over één gebeurtenis waarbij de politie om uw documenten vroeg en aan u begon te trekken. Doordat de menigte tussen kwam, lieten ze u gaan (CGVS, p.11-12). U brengt verder geen individuele feiten aan buiten de situatie op 14 september 2021 (zie infra) en verwijst louter naar de gebeurtenissen met uw echtgenoot.
- Jullie hadden geen problemen met de autoriteiten tussen de gebeurtenis op 14 september 2021 en de arrestatie van uw man bij de massabetogingen in juni 2023 (CGVS, p.18). In juni 2023 vonden er bij de betogingen heel wat arrestaties plaats en u maakt het niet aannemelijk dat specifiek uw man daar in het vizier liep. Deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier.

7. Uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS komen niet overeen.

- Tijdens uw interview op de DVZ verklaart u dat u, uw man en uw zoon bedreigd werden. Uw kind werd achtervolgd tot op school en werd ziek tijdens zijn studies. Jullie sliepen in de kerk. Uw man ging naar een UNITA vergadering waarna hij verdween (zie CGVS-vragenlijst d.d. 23.06.2025, vraag 5). Dit zijn allemaal gebeurtenissen waar u niets over vermeld op het CGVS en u vermeldt nergens een verblijf bij de kerk wanneer u naar uw verblijf- en woonplaatsen werd gevraagd (CGVS, p.10-11, 4-5).

8. Uw verklaringen zijn strijdig aan de verklaringen van uw dochter.

- U spreekt over één aanval op jullie huis in Mabor, op 14 september 2021 (CGVS, p.10). Uw dochter spreekt over twee aanvallen op jullie huis in Mabor, op 1 juni 2021 en 14 september 2021 (NPO L., p.11).
- U verklaart dat er drie mannen aanwezig waren tijdens de aanval van 14 september 2021, terwijl uw dochter verklaart dat er tien mannen jullie huis binnendrongen (CGVS, p.10; NPO L., p.13).
- U verklaart dat u diezelfde nacht van de aanval op 14 september 2021 bloedingen kreeg en dat uw man u naar het ziekenhuis bracht, terwijl uw dochter verklaart dat u pas een paar dagen later bloedingen kreeg (CGVS, p.11; NPO L., p.14).
- U verklaart dat uw man kon ontsnappen van zijn executie door de kogels te ontduiken en zich te verschansen tussen het vuil, terwijl uw dochter verklaart dat hij in elkaar werd geslagen en levensloos op de grond bleef liggen waardoor ze hem voor dood aannamen (CGVS, p.11; NPO L., p.18).

- U stelt dat uw man na uw vertrek nog twee jaar in Cacuaco bleef wonen, samen met uw dochter L. en uw zoon D. (CGVS, p.8). Uw dochter verklaart dat uw man sedert eind 2023 naar de provincie vluchtte (NPO L., p.6).
- U geeft als oorzaak van het verlies van jullie kraampje het document van de MPLA dat uw man niet wou ondertekenen, terwijl uw dochter hier helemaal niets over vermeld (CGVS, p.10; NPO L., p.10-11).
- U verklaart dat u in november 2023 reeds drie maanden in Portugal was, wat betekent dat u in augustus 2023 Angola zou hebben verlaten (CGVS, p.12). Uw dochter verklaart echter dat u pas eind 2023 Angola verliet (NPO L., p.6).

9. De door u neergelegde documenten zijn niet in staat bovenstaande appreciatie te wijzigen.

- Op 19 september 2025 maakte u een kopie over van enkel de gegevenspagina van uw eigen paspoort, die van Da., M. en Ma.. Dit bevestigt eerder bovenstaande vaststellingen, aangezien u enkel een kopie neerlegt van de gegevenspagina, maar niet van de andere pagina's uit uw paspoort.
- De identiteitskaart van L. kan een ondersteuning van haar identiteit en nationaliteit betekenen, maar verandert niets aan bovenstaande vaststellingen.
- Uw huwelijksakte kan louter een ondersteuning van uw huwelijk met T.K. betekenen.
- De achterkant van uw Angolese identiteitskaart ondersteunt louter uw verklaringen over uw identiteit.
- De UNITA lidkaarten van u en uw man ondersteunen louter uw verklaringen dat uw familie UNITA aanhing.
- De vijf foto's van u en uw man in het UNITA kantoor toont enkel aan dat jullie enige affiniteit met de partij vertonen. Deze geven echter geen context over welke rol jullie uitoefenden bij UNITA of in welke mate jullie betrokken waren.
- De 13 documenten met betrekking tot uw gezondheid hebben geen betrekking tot de gebeurtenissen in Angola.
- De twee documenten van het Rode Kruis hebben betrekking op de schoolactiviteiten van uw zoon Da. en uw dochter Ma..

Aangezien de vrees van uw vier minderjarige kinderen onlosmakelijk verbonden is aan uw eigen vrees, gelden bovenstaande vaststelling eveneens in hun hoofd.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 28 augustus 2025. U maakte echter geen opmerkingen over binnen de voorziene termijn. Op 19 september 2025 maakte u via uw advocaat een mail over waarin wordt gevraagd begrip te tonen met betrekking tot de termijn van acht werkdagen, omdat u nog wacht op de vertaling Nederlands – Portugees van het gehoorverslag. Er bestaan echter verschillende mogelijkheden om een vertaling te bekomen, het is aan u om een optie te kiezen waarbij de voorziene termijn in acht genomen kan worden. Op heden, na bijna het dubbele van de in de wet voorziene periode om opmerkingen te maken, mocht het CGVS nog geen opmerkingen ontvangen. Sowieso kan u eventuele opmerkingen nog aanbrengen in de beroepsprocedure."

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoekster er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft zij slechts steken in het louter volharden in haar ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisseren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

Vooreerst wijst de Raad erop dat de documenten die verzoekster op 15 april 2026 – de dag van de terechtzitting – aan de Raad overmaakte, niet voorzien zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling, zoals bepaald in artikel 8 van het Procedurereglement van de Raad. Bij gebreke aan een dergelijke vertaling worden deze documenten door de Raad niet in overweging genomen. Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat verzoekster deze documenten evenmin middels een aanvullende nota, zoals voorzien in artikel 39/72, § 1 van de Vreemdelingenwet, heeft bijgebracht. Wat betreft de medische documenten toegevoegd aan het verzoekschrift (stuk 3) en de ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota, stelt de Raad vast dat hierin nergens melding wordt gemaakt van problemen die verzoekster omwille van haar fysieke gezondheidsproblemen ingeval van terugkeer naar haar land van herkomst zou ondervinden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Evenmin wordt zulks *in concreto* door verzoekster toegelicht. Verzoekster dient zich inzake louter medische problemen te wenden tot de hiertoe geëigende procedure voorzien in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoekster betoogt dat de tegenstrijdigheden die in de bestreden beslissing worden aangehaald tussen enerzijds haar eigen verklaringen en anderzijds die van haar dochter, betrekking hebben op *“bijkomstige feiten”* en dat rekening moet worden gehouden met *“het ondergane trauma dat dit gezin heeft moeten ondergaan”*, kan zij geenszins worden bijgetreden. De in de bestreden beslissing aangehaalde tegenstrijdigheden hebben wel degelijk betrekking op de kernelementen van verzoeksters vluchtrelaas, dat op dezelfde vervolgingsfeiten is gebaseerd als dat van haar dochter L. Het gaat immers over de beweerde aanval op hun huis en de gevolgen hiervan. De Raad wijst erop dat de commissaris-generaal, teneinde zich een juist beeld te vormen over de situatie waarin de verzoeker om internationale bescherming zich bevindt, alle gegevens kan onderzoeken die zij nodig acht om haar beslissing te nemen. Dit onderzoek kan tevens een vergelijking inhouden van de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming met bekende objectieve criteria die op het specifieke geval van toepassing zijn of met verklaringen van familieleden. Het vergelijken van verklaringen afgelegd door familieleden die zich beroepen op dezelfde feiten is een nuttige methode om de waarachtigheid van deze feiten na te gaan en van familieleden die hun land van herkomst verlaten hebben op grond van dezelfde vluchtmotieven kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij eensluidende verklaringen afleggen over de kern van het relaas, *quod non in casu*. Verder brengt verzoekster geen enkel medisch en/of psychologisch attest bij waaruit zou kunnen blijken dat zij en/of haar dochter L. dermate getraumatiseerd zijn dat zij niet in staat zouden zijn tot het afleggen van coherente, doorleefde, gedetailleerde, geloofwaardige verklaringen in het kader van hun verzoeken om internationale bescherming.

Verder kan redelijkerwijze van een verzoekster om internationale bescherming worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van haar problemen en haar situatie in haar land van herkomst. In de bestreden beslissing wordt op pertinente en omstandige wijze vastgesteld dat verzoeksters kennis over verschillende kernelementen van haar vluchtrelaas gebrekkig is. Dat zij niet even actief was binnen UNITA als haar echtgenoot, doet hieraan geen afbreuk. Aldus getuigt verzoeksters gedrag van een gebrek aan interesse voor haar voorgehouden problemen en situatie, hetgeen afbreuk doet aan de ernst en de geloofwaardigheid van haar ingeroepen vrees voor vervolging.

Waar verzoekster stelt dat zij niet op de hoogte was van het feit dat zij het verlies van haar paspoort diende aan te geven, komt zij niet verder dan het *post factum* opwerpen van een blote bewering. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoekster weet dat zij het beweerde verlies van een dermate belangrijk document als haar paspoort best zo snel mogelijk bij de plaatselijke (*in casu* Belgische) autoriteiten aangeeft. Waar zij in haar verzoekschrift meermaals stelt dat zij wel degelijk een kopie van haar paspoort heeft voorgelegd, dient vastgesteld dat zij enkel een kopie van de gegevenspagina van haar paspoort heeft voorgelegd (zie map 'Documenten' in het administratief dossier). Dat zij nalaat de andere pagina's van haar paspoort voor te leggen, doet dan ook wel degelijk het vermoeden ontstaan dat zij deze andere pagina's verborgen tracht te houden omdat de erin vervatte gegevens niet stroken met haar verklaringen inzake haar vluchtrelaas. Aldus doet deze vaststelling eens te meer afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door haar ingeroepen vrees voor vervolging.

Uit de voormelde motieven van de bestreden beslissing blijkt voorts dat wel degelijk rekening werd gehouden met de door verzoekster aangehaalde *“politieele agressie”* en de door haar bijgebrachte documenten, waaronder de lidmaatschapskaarten van UNITA, de foto's en de akten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier). Het loutere gegeven dat verzoekster en haar echtgenoot aanhangers zijn van UNITA, hetgeen *an sich* niet wordt betwist, volstaat op zich evenwel niet teneinde een nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoekster aan te nemen. Zij maakt immers op generlei wijze concreet aannemelijk dat er actueel in Angola sprake zou zijn van een veralgemeende groepsvervolging van aanhangers van UNITA dermate dat zij hoe dan ook nood zouden hebben aan internationale bescherming. Verzoekster dient de door haar aangehaalde nood aan internationale bescherming omwille van de betrokken van haar en haar echtgenoot bij UNITA dan ook *in concreto* aannemelijk te maken, waartoe zij, zoals blijkt uit de voorgaande vaststellingen, evenwel geheel in gebreke blijft.

Wat betreft het verblijf van verzoeksters echtgenoot in Angola na haar eigen vertrek, betoogt zij dat diens laattijd vertrek *“gewaagt van een toenemende druk en de moeilijkheid om het land te verlaten omwille van de verhoogde risico om opgepakt te worden door de veiligheidsdiensten van het land van herkomst”*. Hiermee geeft zij evenwel slechts een zeer vage en algemene omschrijving van de concrete redenen waarom haar echtgenoot niet eerder Angola zou hebben kunnen verlaten. In de door verzoekster geschetste context, waarbij haar echtgenoot een actieve rol binnen UNITA op zich nam en door de Angolese autoriteiten meermaals actief werd gevisieerd, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij zou trachten om eveneens het land zo snel mogelijk te verlaten. Uit verzoeksters verklaringen blijkt evenwel dat hij nog tot 2025 in Angola heeft verbleven, hetgeen wel degelijk de ernst en de geloofwaardigheid van de door verzoekster aangehaalde problemen ondermijnt. Waar verzoekster in haar verzoekschrift betoogt als volgt: *“De verlengde aanwezigheid van de echtgenoot in Angola zou op zich niet kunnen volstaan om het ontbreken van gevaar te bewijzen. Er is sprake van de kennisname van de voorwaarde alsmede de omstandigheden die betrokken*

waren bij dit laattijdig vertrek uit het land van herkomst, wetende dat niets erop wijst dat de vader zich persoonlijk heeft aangemeld bij de overheid om zich dit document te laten afleveren. Het zou echter kunnen dat hij enkele ambtenaren heeft omgekocht teneinde hem dit te laten afleveren en dit naar zijn schuilplaats mee te nemen.”, kan niet worden ingezien waar zij het over heeft. Zij maakte immers nergens melding van een aanmelding van een vader bij de overheid om een document te laten afleveren door ambtenaren om te kopen en dat werd meegenomen naar een schuilplaats.

Waar verzoekster betoogt dat er geen grondig onderzoek werd gevoerd “naar de veiligheidscontext in Angola bij de gewelddadigheden die doelbewust worden gepleegd door het autoritaire regime van de MPLA die momenteel sinds meer dan vijftig jaar aan de macht is”, laat zij evenwel na enige objectieve landeninformatie bij te brengen waaruit zou kunnen blijken dat de actuele veiligheidssituatie op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht zou (kunnen) werpen. Zoals gesteld, brengt zij evenmin enige informatie bij waaruit zou kunnen blijken dat de loutere betrokkenheid bij UNITA actueel in Angola tot een groepsvervolgung zou leiden.

Aangezien uit het geheel van de voorgaande vaststellingen blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters vluchtrelaas, is de vraag naar mogelijke overheidsbescherming vanwege de Angolese autoriteiten *in casu* niet relevant. Evenmin maakt zij aannemelijk dat zij in het verleden werd vervolgd, zodat *in casu* geen toepassing dient te worden gemaakt van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoekster er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief en rechtsplegingsdossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoekster niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

6.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoekster en haar vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

6.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

6.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

7.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

- a) doodstraf of executie; of,
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat verzoekster, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

7.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoekster geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

7.3. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekster maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Angola zou hebben gekend.

7.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Angola actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

7.5. Gelet op het voormelde, toont verzoekster niet aan dat er in haar geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Angola een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juni tweeduizend zesentwintig door:

S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER

